

Förordning om fiskemöjligheter för Västerhavet 2014

2013/14:FPM27

Landsbygdsdepartementet

2013-12-03

Dokumentbeteckning

KOM (2013) 753

Förslag till rådets förordning om fastställande för år 2014 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i EU-vatten och, för EU-fartyg, i vissa andra vatten än EU-vatten

Sammanfattning

Förslaget täcker fiskemöjligheter för bestånd i Atlanten och Nordsjön. Det handlar om den nyttjandenivå som unionen autonomt fattar beslut om.. Fiskemöjligheter som härrör från regionala fiskeriförvaltningsorganisationer eller som förhandlas fram i samråd med Norge eller andra tredjeländer förs in i förslaget när resultaten från dessa förhandlingar blivit tillgängliga.

Regeringen stödjer ansatsen i kommissionens förslag.

1 Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

Den gemensamma fiskeripolitikens centrala inslag är begränsningar av fångst och fiskeansträngning. Dessa begränsningar fastställs årligen genom olika förordningar för Östersjön, Svarta havet djuphavsarter (vartannat år) och för Västerhavet. Syftet är att begränsa nyttjandet av fiskbestånden till nivåer som är förenliga med den gemensamma fiskeripolitikens (GFP) allmänna mål. Kommissionen presenterade sitt förslag till fiskemöjligheter för 2014 den 30 oktober 2013.

Förslagen för EU:s interna fiskemöjligheter följer kommissionens årliga policymeddelande, som innehåller principer för TAC-sättning. Kommissionens angreppssätt för kvoter och fiskeansträngning för 2014 är i korthet att:

- TAC:er ska fastställas för att uppnå maximalt hållbart uttag (MSY) där sådana vetenskapliga råd finns.
- Förvaltningsplaner ska följas.
- Internationella överenskommelser om TAC:er och andra åtgärder ska följas.
- Om det inte finns exakt vetenskaplig rådgivning ska vägledande vetenskapliga rekommendationer som bygger på kvalitativa analyser av tillgänglig information användas som underlag för TAC-beslut.
- När det inte finns vetenskaplig rådgivning eller beståndens status är okänd, ska försiktighetsprincipen följas.

Nytt inför 2014 är att för vissa av de bestånd där fullständiga uppgifter saknas antog rådet och kommissionen ett uttalande vid ministerrådet i december 2012 enligt vilket framhålls att det är önskvärt att bibehålla TAC-nivåer på 2013 års nivåer. Detta gäller bestånd av låg ekonomisk betydelse vilka endast tas som bifångst eller där kvotutnyttjandet är lågt.

Eftersom många kvoter delas med länder som inte är medlemmar i EU föregås beslutet av ett omfattande förhandlingsarbete med olika tredjeländer, bl.a. Norge, Färöarna, Island, Grönland och Ryssland. Dessa förhandlingar omfattar bl.a. kvoter för gemensamt förvaltade bestånd som torsk, sej, kolja, vitling, rödspotta, sill, makrill och blåvitling. Unionen har också fiskemöjligheter genom partnerskapsavtal och olika regionala organisationer. Resultaten från dessa förhandlingar förs i regel in i kommissionens förslag när resultaten från relevanta internationella förhandlingar blivit tillgängliga.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Förordningen är direkt tillämplig för medlemsstaterna.

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

Förordningen förväntas inte få några budgetkonsekvenser utanför givna ramar.

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringens grundinställning är att fiskeriförvaltningen ska verka för ett långsiktigt hållbart resursutnyttjande. Regeringen anser att det är angeläget att nå de mål om maximalt hållbart uttag som sätts upp inom ramen för den reformerade gemensamma fiskeripolitiken. Regeringen anser även att förvaltningsplaner bör följas alternativt revideras eller upprättas för de arter som fortfarande saknar sådana. Regeringen anser vidare att uttaget av fisk och hur fisket bedrivs bör vara anpassat till havens ekologiska bärkraft och förmåga till återhämtning. Uttagets storlek bör baseras på den internationella vetenskapliga rådgivningen. Utifrån detta stödjer regeringen ansatsen i kommissionens förslag.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Flera medlemsstater har motsatt sig sänkningar av TAC för bestånd där fullständiga uppgifter saknas och hävdar att detta enbart skulle leda till ökade utkast av fisk.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Inte aktuellt.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Förslaget har inte sänts på remiss.

3 Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Artikel 43.3 i Fördraget om Europeiska Unionens Funktionssätt. Beslut fattas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Unionen har tilldelats exklusiv befogenhet för bevarandet av havets biologiska resurser inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken varför subsidiaritetsprincipen inte är tillämplig.

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Förordningen antas genom en politisk överenskommelse vid jordbruks- och fiskerådet i december. De fiskemöjligheter som förhandlas fram i samråd med Norge och vissa andra tredjeländer som Färöarna, Island och Grönland kommer att införas i förordningsförslaget när resultaten från dessa förhandlingar blivit klara.

4.2 Fackuttryck/termer

TAC: ”*Total Allowable Catch*” dvs. den totala tillåtna landningsmängden som beslutas med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen.

Fiskeansträngning: Kallas även effort eller dagar till havs. Båtens storlek gånger fisketiden.